

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 7 Maiu st. v.

Comitetul partidului național sâsesc a publicat în numărul de ieri al ziarului „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt” candidaturile făcute de partid pentru cele mai multe din cererile electorale, în care alegătorii sași sunt în majoritate.

Cunoscând organizatiunea partidului sâsesc, nu ne îndoiim, că vor fi aleși cei mai mulți dintre candidații pe care i-au pus, deoarece-nici guvernul, nici vre-un alt partid opozițional nu poate să răsească prin rîndurile bine încheiate ale Sașilor.

Sînt cu toate aceste câteva cercuri, în care majoritatea Sașilor nu e sigură și în care guvernul ar pute reuși cu candidații sei, dacă ar obține pre lungă voturile funcționarilor publici și un contingent oare-care de voturi românești.

Și, foarte firesce, se și lucrează în acest sens printre alegătorii români.

Încă de mult agenții guvernului își dau silința să accentueze și să înăsprescă conflictele locale dintre Români și Sași, pentru-ca în timpul alegerilor să profite de amărăciunea produsă cu meșteșugire în favoarea candidaților guvernamentali.

Aici autoritățile administrative i-au împins pe Români contra Sașilor, colo i-a încurajat pe Sași să-i amărească pe Români. Astfel s'a întâmplat, că în unele părți ale țerii nici Români, nici Sași nu se mai pot afirma față cu guvernul, și ori Sași abdică, pentru-ca în cestiunile locale să fie spriginiți de autoritățile publice întru năpăstuirea Românilor, ori Români se lăpădă de cauza națională, pentru-ca să între în grația stăpînirii, o grație de cea mai problematică valoare.

Această politică de paralizare reciprocă n'ar fi cu puțință, dacă atât între Români, cât și între Sași n'ar exista oameni cu oare-care autoritate, care iau interesele locale drept pretext spre a se insinua prin servicii electorale la putericiile dîilei.

Acești oameni, — ca să nu se pună în conflict cu sentimentul public, — recunosc și ei, că pentru cauza națională, pentru interesele generale ale Românilor nu se realizează nici un folos prin spriginierea guvernului, dar', — dîc ei, — guvernul îi ajută pe cei-ce îl spriginesc în ceea-ce privește interesele lor locale. — Ear' „politică” va să dîcă pentru dînșii a profita de împregiurări, ca să-ți faci cât se poate de bine treburile.

Nu se poate nimic mai demoralizător ca această „politică” de căreimă!

În viața publică e vorba de interese mari și de interese mici, de interese generale și de interese locale, și se sacrifică el însuși omul, care pune interesele mici și locale mai presus de cele mari și generale.

Avem în fața noastră experiențele făcute în timpul celor din urmă douăzeci de ani. Întrebăm, ce folos au avut aceia, care în acest timp au sacrificat interesele generale, ca să câștige oare-care lesniri în ceea-ce privește interesele locale? Ce au câștigat Brașovenii, când s'au „înfrățit” cu Maghiarii contra Sașilor? Ce au câștigat Sighișoreni facîndu-se unelte ale celui mai neîndurat despot? ce au câștigat Năsăudenii, care s'au izolat de ceilalți frați ai lor, ca să-și apere interesele locale? Ce au câștigat oamenii, care de aici din Sibiu lucrează pe față și prin ascuns, ca să-și facă guvernului servicii prin înăsprirea relațiilor dintre Români și Sași?

Nimic n'au câștigat, căci prin apucături mici, prin meschinării, prin pierderea din vedere a intereselor mari și generale, prin duplicitate nu se câștigă nimic.

Sașii ei înșiși ne sînt măturie viețuitoare, că, umblînd pe căi cotite, nu poate nimeni să ajungă departe în viața politică.

Noi Români, punîndu-ne în rezervă față cu dieta din Budapesta, nimic, de sigur că nimic nu am câștigat. Întrebăm însă — ce au câștigat Sașii prin participarea lor la viața publică a regatului ungar? E soarta lor mai bună ca a noastră? sînt ei mai cruțați ca noi? li s'a dat vre-o compensațiune, pentru-că au întărit cel puțin indirect pozițiunea guvernului și au slăbit pe a noastră?

Dar', în sfîrșit, Sașii își cunosc ei înșiși mai bine pozițiunea, și noi n'avem să ne orientăm decît după propriile noastre interese.

Ear' interesele noastre cer, ca Sașii să se afirme și să prospereze ca element german, și cruțându-i pe ei, pe noi înșine ne cruțăm, ajutându-i pe ei, pe noi înșine ne ajutam.

E rău vecin Sasul, căci rei sînt toți vecinii, cu care ai vre-o împărțeală. Să-și pună însă fiesce-care Român mîna pe inimă și să-și tragă seamă, dacă ar fi ori nu mai bine, ca acolo, unde sînt Sași, să fie Maghiari, nisce oameni ca Șvabii din Bănat ori fie chiar tot Sași, însă nisce

Sași, care nu mai țin la individualitatea lor națională.

Este un interes național românesc să-și încurajăm pe Sași în rezistența lor națională, și Românul, care lucrează fie pe față, fie prin ascuns pentru slăbirea Sașilor, pentru descuragiarea lor, tradează fie din nepricepere, fie din speculă mîrșavă, interesele românești, ori nu vrea binele nostru ori nu-l înțelege.

Timp de douăzeci de ani Sașii și-au trimis mereu deputații în dietă și prin aceasta de o singură ușurare nu s'au învrednicit, deși foarte frumoase sînt făgăduințele ce li s'au dat. Dacă situațiunea generală nu se va schimba, nu vor face nici acum vre-o treabă, ear' dacă se va schimba situațiunea, îmbunătățirea va urma și fără-ca să-și aibă reprezentanții în dietă. Dar', în sfîrșit, ei vor să fie reprezentați în dietă și pot să fie reprezentați după toată cuviința: e interesul nostru să fie reprezentați de oameni, care, susținînd cauza sâsească, susțin, vrînd nevrînd, și pe cea românească, de oameni, care neagă caracterul național maghiar al statului, ear' nu de oameni ce-l admit, ca să se pună bine cu stăpînirea.

Nu poate dar' să fie Român cu inimă curată acela, care-l îndeamnă pe frații lui să-și dea votul contra vre-unui candidat pus de partidul național sâsesc: el este cumpărat, ca să o facă aceasta, face speculă cu trecerea, pe care o are și adună voturile fie în cinste, fie cu preț mic, ca să le vîndă foarte scump, făcînd astfel de batjocură neamul nostru românesc.

Dacă este vre-un Român, care poate să-și dea cu toată inima votul pentru candidații actualului guvern, să-l dea. Nu credem însă că sînt asemenea Români. Aceia, care-l dau, îl dau fie de frică, fie din speculă, fie din rătăcire, — și nu trebuie să uite nici un Român, că votul omului e cîntecul omului și acela, care-și vinde votul, cîntecul și-o vinde. Cel-ce plătesce, își dă banii și te scupă în față ca pe un mișel, — te batjocuresc lumea toată, te batjocuresc chiar și copiii de pe uliță!

Și ceea-ce dîcem aici despre alegătorii români din cercurile cu majoritate sâsească, o dîcem și despre cei din cercurile cu majoritate sîrbească din Bănat.

Așa cum stau lucrurile astăzi, pentru noi Români din țerile coroanei ungare totul e pierdut și numai onoarea ni-a mai

rămas: pe aceasta avem s'o apărăm pretutindena.

N'am fi vrednici de o soartă mai bună, n'am fi vrednici să avem și noi odată un cer senin de-a-supra noastră, dacă în nisce timpuri ca cele de astăzi în schimbul unor foloase meschine le-am da mîna de ajutor asuprașilor contra celor asuprași de o potrivă cu noi.

Să-și dea votul tot Românul, fie chiar și pentru guvern, dacă așa îi dictează conștiința, dar' să priveghîm cu toții, ca nici unuia dintre noi să nu i-se smulgă votul cu puterea și să arătăm cu toții cu degetul asupra acelora, care-și pun cîntecul în vîndare și ne fac de batjocură lumii.

Corespondență din Viena.

Viena, 17 Maiu n. 1887.

Schmerling a ridicat în „Herrenhaus” contra sistemului actual politic steagul opozițiunii și consiliul comunal vienez îi votează lui precum și tuturor acelora, care au votat cu dînsul unanim, mulțumirea orașului Viena.

Profesorul Maassen a vorbit în „Herrenhaus” contra lui Schmerling și studenții vienezi l-au fluerat trei zile în rînd și l-au persecutat cu strigăte de „pereat”. Aceste sînt simptome, care trebuie să fie remarcate.

Schmerling și bărbații distinși, care stau în „Herrenhaus” lîngă dînsul, reprezintă un factor în viața publică, pe care nu poate cineva să-l ignoreze.

De asemenea și orașul Viena și Universitatea vieneză sînt factori, a căror voce nu e fără importanță.

Chiar dacă e cineva foarte departe de a se entusiasma pentru centralism sau pentru germanizațiune, totuși trebuie să dăruiească atențiune acestor simptome, căci probează, că sistemul dualist precum e practicat acum mai posedă și în Cislaitania adversari numeroși și cu influență. Și că numărul acestor adversari nici în Translaitania nu e mic și că Români, Sîrbi, Germanii și Croații, Slovenii și Rutenii nu sînt aderenți ai acestui sistem, aceasta scîm toți.

Nasce deci întrebarea: o stare politică, care are înaintea ei adversități atât de influente și puternice, poate ea oare fi considerată ca o stare definitivă, invariabilă și durabilă? Noi nu voim să dăm un răspuns la această întrebare.

Răspunsul nasce dela sine. Legile dinamice valorează și în politică. Cu cât mai tare e rezistența și cu cât mai numeroși sînt adversarii, cu atât mai slab și mai cade e sistemul.

Foița „Tribunei”.

Hamlet-ul cercului Stșigrow.

Șchiță de caracter.
 De Ioan Turgenev.
 (Urmare.)

Vecinul își plecă capul și își scoase căciula earăși.

— În fine m'am întors earăși în țeară, — urmă el cu glas ostenit. — Am sosit în Moscova. În Moscova se petrecu în mine o minunată schimbare. În străinătate am fost mai mult tăcut. Aici începui, cu totul pe neașteptate, a vorbi sigur și îndrăzneț, și totodată am început a-mi închipui că toate despre mine, a mă umfla în pene, vorba ceea. S'au găsit oameni indulgenți, care m'au ținut aproape de un geniu; cocoanele ascultau cu interes la expectorațiunile mele; dar' n'am știut să mă țin la culmea renumelui meu. Într-o bună dimineată eșiră despre mine nisce vorbe (dela cine, scie bunul Dumnezeu, — de bună-seamă dela o fată bătrână de parte bărbătească — de acestea sînt destule în Moscova), — minciuna a eșit la lumină, a dat vîlăstari și pui, întocmai ca frăgării de pămînt (căpșunii). Cîoam svêrcolit, am voit să rup mreața cea lipicioasă — dar' de geaba. . . M'am dus din Moscova. Aici earăși m'am dovedit drept un nemernic. Trebuia să înfrunt beleaua aceasta, cum înfrunți frigurile urdicoase, și aceiași oameni indulgenți

m'ar fi primit earăși cu brațele deschise, aceleași cocoane ar fi suris la vorbele mele. . . Dar' de, tocmai asta 'mi-e păcatul, că nu sînt om original! Conștiința s'a trezit deodată în mine; m'a cuprins o rușine, de a-mi bate gura într'una, ađi aici, mîne colo, pîmîne dincolo și totdeauna asupra aceluiași obiect. . . Dar' dacă lumea 'ți-o cere aceasta? Caută numai la adevărații antelupători pe acest teren: ei nu-și fac nimic din aceea, din contră asta e ce le trebuie; lucrează unul ca acestia cu limba douăzeci de ani în aceeași direcțiune. . . asta nu va să dîcă altceva, decît încredere în sine și ambiție! Și eu am avut ambițiune; încă nici acum nu s'a stîns de tot în mine. . . dar' nenorocirea mea e — trebuie să o mai repet odată, — că nu sînt original și mă opresc totdeauna la calea jumătate: natura trebuia să-mi dea mai multă ambițiune, ori să nu-mi fi dat de loc. În cele dintău dîle 'mi-a venit greu întru adevăr, afară de aceea călătoria prin străinătate îmi secase mijloacele cu deservire; o fată de negustor, cu un corp tîner, ce e drept, dar' pufăios, ca rîcile (piftiile) nu-mi venia totuși să iau; și astfel am mers la moșie, ce era să fac?

— Eu cred, adause vecinul meu uitându-se earăși pieđiș la mine, că pot trece cu tăcerea cele dintău impresii dela vieții dela țeară, expunerile despre frumusețile naturei, despre farmecul tăcut al singurătății etc. etc.

— Veđi bine, veđi bine, mă grăbiu a-i răspunde.

— Cu atât mai vîrtos, — urmă povestitorul, — că toate acelea sînt mofturi, cel puțin încât mă privesc pe mine. Mă omoria uritul la moșie, ca pe un june căfel închis într'un coțet, deși trebuie să mărturisesc, că trecînd acum înțaiia oară dela întoarcere prin bine cunoscutul meu mestecăniș, înverđit de primăvară, 'mi-a venit o amețeală la cap și inima îmi bătea într'o așteptare dulce și nehotărîtă. Dar' așteptările dulci și nehotărîte, cum veți sci și d-voastră, nu se împlinesc nici odată; ei ni se întîmplă cu totul alte lucruri, pe cari de loc nu le-am așteptat, ca: ciumă în vite, restanțe de contribuțiune, licitațiuni etc. etc.

— Am dus-o căne-cănesce de pe o ăi pe alta cu ajutorul lui Iacob, primarul din sat, care întrase în locul administratorului de mai nainte și care s'a dovedit la urma urmelor drept un ticălos tot așa de mare, dacă nu mai mare, și preste toate acestea îmi otrăvia viața și cu mirosul cismelor sale. . . . Într'o ăi îmi aduc aminte de o familie învecinată, pe care o cunosceam, care consista din o vîduvă de colonel pensionată și din cele două fete ale ei; porunciiu să-mi pună caii la trăsură, și mersei la vecinele mele. Dîua aceasta o țin minte cît trăiesc: Șese luni după aceea m'am cununat cu a doua fată a colonelului. . . .

Povestitorul își lăsă capul pe piept și își ridică mîna cătră cer.

— Dar', — urmă el cu căldură, — n'aș

voi să-ți fac o idee rea despre repozata. Doamne feresce! Ea era ființa cea mai nobilă, cea mai bună din lume, o ființă iubitoare, care era gata la ori-ce jertfă, deși, între noi vorbind, trebuie să vă mărturisesc, că de n'aveam nenorocirea de a o perde, poate că astăzi n'aș fi fost în stare să-mi petrec cu d-ta, căci în șopru meu poți să veđi și astăzi grinda, de care nu odată am umblat să mă spînzur.

— Sînt un fel de pere, — începî el earăși după o scurtă tăcere, — cari trebuie să stea o vreme sub pămînt, până-ce își capătă adevăratul lor gust; repozata, nevasta mea, încă a aparținut, se crede, acestor fel de creaturi ale naturei. Acum numai încep a o prețui. Acum abia, amintirea unor seri petrecute cu ea înainte de nuntă, nu numai că nu trezesc în mine o amărăciune, ci din contră mă mișcă până la lacrimi. Nu știu ce, avere n'aveau, casa lor din legea veche, de lemn, dar' comoadă sta pe un deal, între o grădină sîlbăticită și între o curte plină de burueni. Pe la poala dealului curgea un pîrîu, ce de abia se vedea printre frunzișul cel des. O terasă mare conducea din casă în grădină. Înaintea terasei se fudulia un strat lungureț acoperit de rose; la fiecare capăt al straturii crescuseră doi sălcămi (acații), pe cari încă proprietarul repozat, 'i-a fost suicit de pomi tîneri și 'i-a împletit în formă de șurub. Ceva mai departe, în mijlocul unei smeuști neglijate și sîlbăticită era un chiosc, care pe dinlăuntru

Aceasta e o lege de oțel, contra căreia nici o putere în lume nu poate născoci ceva. Un guvern poate fi foarte dibace și cuminte, poate fi de asemenea foarte energic și fără considerațiune, poate să aibă la dispoziția sa genii și să cheltuească miliarde, însă cu toate acestea nu e în stare să schimbe, că de două ori doi sunt patru.

Și dl Tisza nu e destul de puternic, spre a dărâma pe acest de două ori doi politic.

Aceasta e puterea adevărului, pe care providența a inoculat-o organismului lumesc. Militoanele de cetățeni, care se simt loviți în drepturile și interesele lor, vor fi totdeauna adversari acestui sistem, pe care îl țin de autorul acestei loviri.

În deșert contează aderenții acestui sistem, că vor desarma pe adversari sau prin o propagandă dibace sau prin un terorism fără limite. Rostogolese peatra lui Sisif și nu vor obține nici odată rezultatul dorit.

Putem amîna deciziunea pe un an, pe un al doilea an, în sfîrșit însă tot trebuie să aibă loc. În raporturile cu Rusia, precum și cu Germania, cu România, precum cu Serbia e clar de vedut, că monarchia austriacă nu lucrează cu plina putere a tuturor elementelor sale. Ultimele evenimente pe terenul politice internaționale le-au dovedit eărăși din nefericire.

Dacă acele popoare, ale căror devotamente pentru Tron și imperiu sînt întărite de istorie, sînt împinse cu silă în rîndurile opozițiunii, dacă chiar un Schmerling și cu dînsul demnitarul cei mai distinși, atât civili cât și militari, cari sed în „Herrenhaus“, desfășură steagul opozițiunii, — apoi aceasta nu poate fi ținut de nimenea de o stare, care e sănătoasă și de dorit.

Revistă politică.

Sibiul, 5 Maiu st. v.

Discuțiunea jurnalistică asupra desoperirilor ce le-a făcut „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ cu privire la antecedentele ocupațiunii bosniace se continuă încă, și acum începe a participa la discuțiune și diarul „Moskovskia Vedomosti“. Organul dlui Katkoff consacră acestei teme un lung articol și după ce afirmă și el, că la finele anului 1876 și la începutul anului 1877 s'au întemplat înțelegeri între Viena și Petersburg, dice că aceste înțelegeri aveau la început în vedere o acțiune paralelă, care avea să constrîngă pe Poarta la împlinirea promisiunilor privitoare la reforme; mai departe s'au sfătuit și asupra rolului, ce avea să-l joace Austro-Ungaria în războiul rusoturcesc. Pertractările de categoria aîntău n'au avut nici un rezultat; o eventuală înțelegere relativ la punctul al doilea își perdut valoarea prin încheierea păcii dela San-Stefano. La congresul din Berlin erau și Austria și Rusia libere de ori-ce angajament una față cu cealaltă și la congres nu s'a fost propus ori acceptat nici o singură dispozițiune, care ar fi emanat dela o înțelegere între aceste două puteri. Germania nu s'a fost alăturat la nici una dintre aceste înțelegeri, care premeraseră congresului, nici la cea anglo-turcească, nici la cea anglo-turcească, nici

era zugrăvit cu mult meșteșug, dar' era așa de hârbuit și decădut, încât privindu-l 'ți-se strica inima.

— O ușă cu geam ducea de pe terasă în salon, în care ochiului curios al privitorului 'i-se arătau următoarele: în colțuri cupatoare (sobe) de căhale, la dreapta un pian vechiu din legea veche încărcat de note scrise, o sofă îmbrăcată cu damast, care în vremea lui a fost albastru, cu flori albe, o masă rotundă și două etagere cu porțelan și sticlărie de pe vremea Catarinei; pe perete era atîrnat cunoscutul portret al unei fete blonde cu un porumbel la sin și cu ochii întorși, pe masă un vas cu rose proaspete. . . . Vedeți, cât de amănunțit descriu toate. Pe această terasă și în acest salon tocmai s'a desfășurat întreaga tragicomedie a amorului meu. Vecina însăși era o muiere rea, cu o statornică și supărătoare rîguseală în gît, o creatură certărească și răutăcioasă; dintre fete una, Wera, nu se deosebia prin nimic de alte coconite dela țeară; pe cealaltă o chema Sofia, — m'am amoresat de ea. — Amîndouă surorile aveau o odaie comună de dormit, cu două mici paturi nevino-vate, cu albumuri îngălbenite, buchete de rezedă și cu desemele destul de slabe în creion, suveniruri dela amici și amice (între acestea se distingea un dîm, cu o față foarte energică și o iscălitură și mai energică, care în tinerețele sale a trebuit să dea extraordinare speranțe, și care ca noi toți — a isprăvit cu pfatș!), cu busturile

la cea anglo-austriacă, avea însă cunoștință despre cea din urmă și o și sprîgînă. Față cu pertractările austro-rusesci păstră Germania o atitudine indiferentă; dar' aceasta numai la aparență și se scia, că ea le urmărește cu atențiune. În sfîrșit principele de Bismarck nu putu se ignoze intențiunile Austriei privitoare la Bosnia și Hertegovina, cu atât mai puțin, cu cât el era cel dîntău, care îndrumă pe Austria la acele, ca la un fel de compensațiune pentru perderile ei. Principele de Bismarck trebuia deci să scie, că toate înțelegerile Austriei cu Rusia asupra Orientului se învîrtiau în giurul planurilor Austriei, pe care el însuși le inspiră acesteia.

Din descoperirile lui Bismarck concludem organul lui Katkoff, că există un nou plan în contra Rusiei.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ răspunde la împărțirile lui Tatistscheff (acesta e autorul articolului din „Moskovskia Vedomosti“) și dice, că publicarea acelor împărțiri nu este altceva, decât o retragere a lui Katkoff și la toată întemplarea o retragere ascunsă sub atacuri în contra Germaniei, ear' la ocuparea Bosniei de către Austria e numai principele Gortchakoff de vină. Ce e drept, — continuă organul principelui de Bismarck — pentru Germania era indiferent, a cui are să fie Bosnia și dacă avea ori nu să se țină congresul din Berlin. Tratatul dela San-Stefano n'a conținut nimic, ce ar fi creat pentru Germania trebuința unei revizuirii a aceluia. Dacă Rusia ar fi voit să-l susțină, Germania prin nimic nu ar fi împedecat-o.

În vreme-ce jurnalele germane și rusesci își umplu coloanele cu polemii privitoare la antecedentele ocupațiunii bosniace, între Berlin și Paris încep luterurile a se cam încorda. Afacerea Schnäbele, oprirea reprezentării „Lohengrin“-ului și în sfîrșit și închiderea fabricii de jucării Schnetzer-iane prin prefectul Schnerb au contribuit în mare măsură la agitarea spiritelor în Germania, și după toate aceste mai vine încă și intenția generalului Boulanger, de a face la toamnă o mobilizare de probă cu un întreg corp de armată francez. Diare oficioase, ca „Kreuzzeitung“ și „Die Post“ privesc deja în această încercare o amenințare de războiu și provoacă pe guvernul german a mobiliza fără amînare toate trupele din țările imperului.

În vederea acestor împregiurări, lucrul cel mai bun pe care l-ar face Francia, ar fi, de a renunța la această probă de mobilizare. E adevărat, că fiecare guvern e în drept, de a dispune în țeara sa după bunul seu plac de puterile militare, și întocmai cum nu se putea face Germaniei vre-o imputare, pentru-că 'și-a convocat rezervistii spre a se exercea cu pușca cu repetiție, așa nu s'ar pute face obiecțiuni, după dreptul internațional, nici în contra mobilizării de probă, ce o plănuiesc Francia. Lumea e odată cam susceptibilă față cu ori-ce pregătiri militare, și așa nici Germaniei nu 'i-se poate lua în nume de rău,

lui Schiller și Goethe, cărți nemțesci, flori uscate și alte obiecte, cari erau consacrate aducerii aminte.

— În această odaie însă intram rar și cu neplăcere: 'mi-se înnađușa resuflarea, nu sciu de ce. Și apoi — șod! Sofia îmi plăcea mai ales, dacă îi întorceam spatele, ori dacă gîndiam așa la ea, dacă visam de ea, mai ales seara pe terasă. Priviam atunci la amurgul serii, la copaci, la frunzele cele verzi și subțiri, cari începeau deja a se înnegri, se distingeau însă lămurit încă de cerul cel roșu ca trandafirul; în salon la clavier ședea Sofia și cânta neîncetat la vre-un pasagiu de predilecțiune din Beethoven — cu patimă și visător totodată; răutăcioasa de bătrână horeăia în pace (trăgea la aghioase, cum se dice) pe sofă; în odaia de mîncare luminată de roșieticul amurg al serii isprăvia Wera câte ceva la masa de ceai; mașina de tee zăzăia harnică, ca și când s'ar bucura de ceva; cu pocnete vesele se frîngeau nise uscățite (covrigi), lingurițele de ceai se loviau chîngîind de clasce; o canarie, care toată ziua a cântat cu neîndurare, amuți deodată și ciripia numai din când în când, ca și când ar întreba ceva; dintr'un noursă ușor străvechiu, ce trecea, cădeau câțiva picuri de ploaie. . . . Eu însă ședeam și ședeam, ascultam și ascultam, mă uitam, și inima 'mi-se umfla în piept și eărăși 'mi-se părea că o iubesc.

(Va urma.)

dacă între asemenea împregiurări caută a se asigura prin contradispozițiuni în contra ori-cărei eventualități.

Ar fi în interesul păcii și al speranțelor de pace, de care se bucură Europa de vre-o două săptămîni încoace, ca Francia să renunțe la proba de mobilizare, care va trebui neapărat să provoace măsuri de asigurare și din partea Germaniei. Pacea Europei stă pe picioare mult mai slabe, decât se poată fi supusă unei probe.

Dar' e probabil, că mobilizarea de probă va rămîne de astădată și fără de voia cabinetului Goblet. Din depeșă ce o primirăm ieri scim, că comisiunea bugetară nu acordă creditul ce-l ceru dl de Boulanger pentru încercarea unei mobilizări, ear' camera votă cu comisiunea. În urma acestora ministrul Goblet își dădu demisia și se crede, că presidentul republiei va chema la guvern pe dl de Freycinet, despre care însă nu se poate ști, dacă va ține ori nu în minister pe dl de Boulanger.

Cu privire la cestiunea Bulgariei puțin nou, și și acel puțin nu e îmbucurător cât pentru pacea europeană. Regenții bulgari au renunțat la intențiunea, de a convoca marea adunare populară, și aceasta mai ales de teama vreunui act extrem ce l-ar comite Sobrania. Ei se tem, că Sobrania va proclama independența Bulgariei sau se va manifesta în favorul principelui Alexandru, prin ceea-ce cabinetele, care au fost până acum simpatice dispuse față cu Bulgaria, vor pute fi puse într-o situație de tot neplăcută. Se dice apoi, că regenții au și primit din mai multe părți sfaturi în acest înțeles.

De altă parte în Rusia se întemplă mereu manifestațiuni războinice, fără de a se sel anume în contra cui sînt acele îndreptate. Astfel se scrie din Odesa, că acolo în ziua de 2 Maiu v. ofierii de stat major au dat un prînd generalului adjutant Dragomiroff. La prînd între alții au fost comandantul corpului 2 de artilerie, generalul Rerberg, șeful statului-major, generalul Vrevsky, secretarul cancelariei guvernului Mosoloff, contele Roscovteff, comandantii polcurilor Molinsky, Lublinsky și Podolsky, contra-admiralul Zelenoi, guvernorul-general Vonder Roop și contra-admiralul Novicoff.

Dl Dragomiroff rovind un discurs ocasional a ăis între altele următoarele cuvinte: „Sînt de părere, că în curînd armata rusă va avê din nou a culege laure nemuritoare de pe câmpul de bătaie. În curînd, d-lor, cu toții vom fi eărăși chiamiți a arêta lunei întregi, că mai sînt virtuțile soldatului rus și că strigătul nostru *za veru, țarea i oteestvo!* (pentru religie, țeară și patrie) este un strigăt de moarte pentru inimizii Rusiei. Mare e rolul în acest viitor războiu al victorioasei noastre marine. Închin dar' pentru marina de pe Marea-Neagră această cupă!“ După discursul generalului Dragomiroff s'au mai rostit alte multe discursuri, s'a mai vorbit despre Bulgaria, unde „o mîna de necunoscuți usurpători“ voesc să facă pe poporul bulgar să rătească de pe calea desemnată lui de destin.

Scrisoare din Macedonia adresată diarului „Telegraphul“.

Bîstolia, 29 Aprilie.

Jurnalele grecesci, „Neologos“ și „Siloghi“, 'și-au pus anul acesta toate puterile, ca să ridice pe deplin cauza grecească în Macedonia și Epir.

Pentru acest scop, ele nu încetează în articolele lor de fond de a publica tot ce poate inventa un cap grecesc mai de intrigant. Așa „Neologos“ în mai multe articole ale sale de fond și mai cu seamă într-o corespondență din Bucuresci, cu data de 16 a lunei curente spune, că scoalele române din părțile aceste nu urmăresc decât scopuri politice și nu lucrează decât în interesele unei puteri străine; apoi se plînge, că nu se iau în considerațiune dreptele sale cugetări și întreprinderile sale.

Cînd odată „Neologos“ se va lăsa de această diplomație perfidă? Ce dice? Astfel voesc să mai adoarmă Turcia la toate întreprinderile politice, ce fac Grecii pentru a o răsturna? Până cînd va abusa de bunătatea ei? Ce scop urmăresc scoalele române, fiindcă nu caută, decât a învăța pe Români în limba lor maternă, drept ce l'a acordat M. S. Sultanul.

De ce se plînge, că nu e ascultat, căci guvernul veghează asupra tuturor pașilor Românilor; dar' nu află nimic suspect, nimic blamabil;

ci din contră vede, că ei nu lucrează decât spre interesele sale, sau nu cumva îi vine greu, că guvernul descopere la Greci tot ce el atribuie Românilor? Ce dovedesc corespondențele revoluționare ale faimosului Aghiotafitis și ale lui Piheon, care le ține în mîna ađi guvernul turcesc? Ce probează broșurile revoluționare, ce Grecii răspîndesc pe fiecare an în Turcia? Ce documentează vaporul grecesc, ce acum câteva săptămîni a fost prins de guvernul turcesc, plin cu tot felul de provisiuni de războiu?

Mai jos, „Neologos“, tot în aceeași corespondență de mai sus amintită, spune, că Români nu vîd ce fac și că ei vor să româneze Macedonia și Epirul și că poate în urmă se vor duce a românișa chiar și insulele Egeice. Să examinăm acum, cine sînt aceia cari fac acestea, Români sau Grecii? Toată lumea scie, afară de un Grec, că între popoarele Turciei există și un popor român, rest glorios al dominațiunii romane, care se deosebesce de celelalte popoare prin limba și moravurile sale și prin tot ce poate caracteriza un popor. Aceasta este un adevăr incontestabil, pe care-l afirmă și numeroasele scrieri făcute în această privință de toți spectatorii Orientului. Așa dar', odată acest adevăr restabil, să vedem ce fac Români pentru a românișa Macedonia și Epirul. În care oraș sau orașel, în care comună sau sat grecesc, sau de altă națiune s'au dus Români, a deschide scoli românesce pentru a-l românișa? sau crede „Neologos“, că orașele, comunele și satele, unde sînt scoli românesce, nu sînt locuite de Români, ci de Vlahofoni, căci așa îi spune broșura grecească „Macedonia“, al căreia autor, exaltat până la exces de inspirațiunea „marei idei“, poate mîne, poimîne se spună, că și acei Francezi, Germani, Englezi și Ruși, nu sînt de națiunea franceză, germană, engleză, rusă, ci de națiune greacă, dar' sînt și ei francofoni, germanofoni, englezofoni și rusofoni.

Dar' să vedem acum, dacă nu fac Grecii, ceea-ce „Neologos“ atribuie Românilor. Ce caută de deschid ei internate, seminarii, scoli grecesci în orașe, comune și în sate, unde nu se găsește nici un Grec, și cari sînt pure românesce? Nu cu scop de a desnaționaliza și a grecisa pe Români? Și ce n'a făcut și nu fac Grecii pentru acest scop? De ce mijloace nu s'au servit și nu se servesc încă ei pentru a răpi Românilui limba sa maternă și a-i umple capul de idei grecesci? Dar' ce folos, că Românul e Român și va rămîne Român în eternitate.

Pentru a dovedi în fine până la evidență, că Grecii nu caută decât a desnaționaliza și a grecisa pe Românul din Macedonia și Epir, mă voiu mărgini a spune numai, că ei n'au cruțat nici religie, nici bani, nici presă, nici tot felul de mijloc nelegiuit, căci însuși acea asasinare au creăut-o de cuvîncioasă, numai ca să ajungă la scopul lor.

Să începem mai aîntău cu religia. În adevăr unul din mijloacele capitale, de care Grecii s'au servit și se servesc pentru a desnaționaliza pe Români este ortodoxia. Profitînd de ignoranța poporului român, clerul grecesc pentru a inspira groază Românilor, care voiesc să se instruească în limba lor, decretă, că toți aceia, cari vor învăța limba română, se vor considera ca excluși din biserica ortodoxă (sic). Mai mult decât această. Încă din timpul lui Ali-pașa, patriarcul din Constantinopol, trimise o oar-care Cusma, un călugăr dela sfântul Munte, ca să întrebe prin toate comunele și satele românesce, unde se predice, că voința ortodoxei și lui Christos este, că ei să se lase de limba și obiceiurile române și să îmbrățișeze limba și obiceiurile grecesci. Auînd Ali-pașa de aceste predicățiuni, cari nu tind, decât la revoluțiuni, ordonă: ca el să fie prins și decapitat ceea-ce s'a și făcut.

Cel al doilea mijloc principal, ce Grecii au întrebuițat și întrebuițează pentru grecisarea Românilor, este după-cum am ăis, aurul ce ei trimit în toate orașele, comunele și satele române. Căci câte mii de lire nu se trimit de guvernul și silogurile grecesci în Macedonia și Epir pentru susținerea propagandei panhelenistice. Cu ce se plătesc salariile archiereilor greci, din Turcia, adevărați agenți politici ai Greciei pre lîngă Turcia, a profesorilor și profesoarelor, cari luptă din toate forțele, pentru a răspîndi panhelenismul? Cu ce se întrețin atâtea seminarii, internate și gimnasil? Cu ce atâtea cete de *antartes*. Autorul broșurei renumite, „*Les Grecs, les Valaques et les Albanais*“, observă cu drept cuvînt, că Grecii cheltuesc mai mulți bani pentru scoalele grecesci din Macedonia și Epir, decât pentru cele din Grecia.

Presa grecească încă nu e un mijloc de mai mică importanță, căci pe cînd archiereii ațîță poporul în biserici, prin discursurile lor revoluționare în contra Turciei; pe cînd profesorii insuflă sentimente grecesci în inimile elevilor ro-

mâni; pe când cetele de *antartes* aduc cele mai mari turburări în Turcia, se pune guvernul otoman în adormire, spunându-i că Grecii nu caută decât binele seu, ear' pe de cealaltă parte arată Europei, că Turcia nu se mai poate susține și că trebuie în fine, ca ea să anexeze mamei Grecii Macedonia și Epirul, ca fiece ale sale. Afară de acestea Grecii întrebuințază și alte mijloace nu mai puțin otrăvitoare pentru Români; și eată cum: pentru a pătrunde pe elevii români, cari frecventează scoalele grecesci, ei au falsificat și geografia; astfel cineva nu poate găsi la toate scoalele grecesci, decât nescia istoriei și geografiei unde se spune, că Macedonia și Epirul nu erau decât provincii grecesci și că nu sînt populate decât de Greci; și pre când elevul învață toate aceste, dascălul grec îi spune, că acum e cea mai mare rușine pentru el să vorbească limba română sciind atât din istorie cât și din geografie, că este *Elinos*. Dar' ce folos, Românul e Român și când ese din scoală începe cu cel mai mare zel a vorbi limba ce mama lui l-a învățat încă din leagăn. Directoarea greacă Ghika, din Bitolia a aflat acum un mijloc și mai bun pentru a răpi fetelor române limba lor maternă, acela de a le umple gura cu piper când ar îndrăzni să pronunțe o vorbă română!

Acum lăsăm pe cetitorii nostri, ca să judece ei înșiși, cari sînt aceia cari urmăresc scopuri politice, cari vor să desnaționalizeze Macedonia și Epirul și cari nu știu ce fac.

Cotula.

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină, precum spune „România Liberă”, cu ocaziunea petrecerii Sale la Sinaia, a împărțit mai multe daruri. Doamnei Slăniceanu Împărăteasa i-a dat portretul ei în maltă montat pe brățară de mare preț. D-soarei Romalo un solitar de teată curățenie; d-soarelor Bălăceanu și Davila bijuterii; d-lui director general al căilor ferate un inel în pietri scumpe; controlorului căilor ferate, mecanicului și șefului de gară, diverse scule prețioase. Personalul trenului a primit o gratificație de 1,000 lei în aur. Diverse decorațiuni au mai fost acordate inginerilor căilor ferate.

Comisari reg. pentru examenele de maturitate. Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a numit pe anul curent scolar de comisari reg. pentru examenele de maturitate pe următorii: La gimnasiul superior român gr.-or. din Brașov: pe Ignatie Veress, directorul gimn. de stat din Sibiu; la gimnasiile reform. din Aiud și Orăștie: pe Dr. Bela Szász, profesor la universitatea din Cluj; la gimnasiile din Cluj și Mureș-Oșorhei: pe Dr. Carol Szabó, profesor la universitatea din Cluj; la gimnasiile ref. din Odorheiu-l-séc. și Zălau: pe Dr. Stefan Hegedűs, profesor la universitatea din Cluj; la gimnasiul și scoala reală evang. lut. din Sibiu, la gimnasiile evang. lut. din Mediaș, Sighișoara, Bistrița și Brașov: pe Iosif Elischer, inspector reg. de scoale al inspectoratului Sibiuului; ear' la gimnasiul unitar din Cluj: pe Dr. Berde, profesor la univesitatea de acolo.

Concesiune de tîrg. Ministrul reg. ung. de agricultură, industrie și comerț a conces, ca în comuna Borșa (cotton Maramureș) tîrgul de țeară, ce avea să cadă pe 30 Maiu a. c. anul acesta să se țină excepțional la 23 Maiu.

„Reuniunea română de cântări din Sibiu.” Își va da primul seu concert ordinar din est-an *Duminecă* în 22 Maiu n. în sala dela „Musikverein.” Biletele se vor extrada în ziua concertului (Duminecă) în 22 Maiu n. dela 11—1 oare la ameați în localitățile casinei române din loc, strada Cîsnădiei Nr. 7. Programul concertului se va publica într'unul din numerii mai de aproape ai acestui diar. Începutul concertului va fi la 7 oare seara.

Premii pentru împușcarea animalelor sălbatice. Pe baza bugetului fondului economic pentru anul curent fixat de către reprezentanța comitatului Sibiu și încuviințat de către ministru, a hotărît comisiunea economică a comitatului Sibiu, ca în puterea dreptului ce îi compete să pună taglii pentru nimicirea animalelor sălbatice și anume a lupilor și urșilor de pe teritoriul acestui comitat. În anul acesta se vor distribui taglii până la suma de 300 fl. și anume:

pentru un urs tîner 4 fl.
pentru un urs de cel puțin 1 an . . . 6 fl.
pentru o ursoaică de cel puțin 1 an . . 8 fl.
pentru un lup (care suge încă) . . . 2 fl.
pentru un lup capabil de a fugi . . . 3 fl.
pentru o lupoaică capabilă de a fugi . . 4 fl.

Cel-ce pretinde o taglie este îndătorat, ca cel puțin în decurs de 4 săptămîni după împușcarea animalului sălbatice, să poată arăta pielea animalului la fîșolgăbirăul cercului competent, respective magistratul orașenesc, și să dovedească prin o scrisoare a oficiului comunal respectiv, că animalul sălbatice a fost împușcat pe teritoriul comitatului Sibiu. Fîșolgăbirăul cercual, respective magistratul orașenesc dispun tăierea până la 8 cm. a piciorului dinainte a pielei arătate, ceea-ce se face din motivul, ca una și aceeași piele să nu se poată aduce de două ori pentru primirea tagliei, prin aceasta se exclude totodată obiceiul tăierii a botului, prin care se micșorează

numai valoarea pielii. Autoritatea din funcțiune, are să facă din când în când vice-comitetul un raport despre arătarea și tăierea pielii amintind totodată și ziua când aceasta s'a făcut, ear' vice-comitele va asiguna plățile tagliei la cassa comitatului, și cassa va și solvi suma pe lîngă arătarea cuitei timbrate și autentice.

Ziua de 3/15 Maiu în Viena. Ni-se serie din Viena: Junimea academică română din Viena a serbat și de astădată după obiceiul tradițional ziua de 3/15 Maiu în mod solemn. S'a arangiat o excursiune până în comuna învecinată Hütteldorf, la care au luat parte circa 30 de tineri, toți cu cocarde naționale la piept. Serbarea a fost deschisă prin dl A. C. Popovici, stud. med. printr'o cuvîntare ocațională. S'a cântat apoi imnul național „Deșteaptă-te Române”, după care s'au cetit conclusele adunării naționale de pe câmpul libertății. Tot cu această ocaziune tinerimea studioasă a întreprins o colecție în sinul seu, pentru trimiterea unei cununi pe mormîntul prefectului din 1848 Avram Iancu, care se va expeda în zilele aceste la Tebea, cu rugarea de a se depune și de a se săvîrși un parastas pentru odihna sufletescă a răposatului de către parochul local.

Un marinos donator. Din Oradea-mare i-se scriu lui „Ung. Post” următoarele: Proprietarul din Bihor Emeric Sztaroveszky murind zilele aceste aici în Oradea, a dăruit toată averea sa, care se urcă la preste 100.000 fl. pentru înființarea unui spital de copii în Oradea-mare. Singura soră a răposatului rămîne până va fi în viață în folosința intereselor capitalului.

Explosiunea gazurilor în băile din Reșița. În băile de cărbuni din Reșița-Doman s'a întemplat în 14 l. c. o exploziune a gazurilor, care au rînit vre-o 15 lucrători mare parte băieți de 15 până 18 ani. S'a constatat, că aprinderea gazurilor și de astădată s'a întemplat prin împușcătura de spargere.

„Societatea pentru cultura și literatura română din Bucovina.” Programul adunării generale a „Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina”, care se ține Joi în 7/19 Maiu a. c. în Cernăuți la 3 oare după ameață-ți în localitățile societății: 1. Raportul comitetului despre lucrările sale în anul 1886; 2. Raportul revisorilor despre cercetarea socotelilor anului 1886; 3. Raportul special al comitetului despre repararea casei; 4. Încuviințarea bugetului societății pe anul 1888; 5. Raportul comitetului privitor la modificarea statutelor; 6. Discursuri și propuneri privitoare la interesele societății; 7. Alegerea vice-președintelui și a 7 membri ai comitetului conform § 14, p. 1 și § 18; 8. Alegerea comisiunii de 3 membri spre cercetarea socotelilor anului 1887 conform § 14, p. 6.

Clubul român din Suceava, precum cetim în „Revista Politică”, înființat numai de vre-o câteva luni, are până acum 80 de membri — între care și 6 boieri — și 35 de foi. Clubul a arangeat până acum mai multe întruniri sociale. Toate au avut un succes bun, fiind bine frecventate. Cel mai bun succes însă l-a avut întrunirea socială din 8 Maiu, care a fost împreună cu joc. Mulți, care au fost de față ne-au asigurat, că 'și-au petrecut la această întrunire cu mult mai bine decât la multe baluri formale.

În beneficiul incendiatorilor din Iliești (Bucovina.) Mercuri, în 11 Maiu a. c. o societate de diletanți din Suceava, a dat o reprezentațiune teatrală în beneficiul incendiatorilor din Iliești. Venitul acestei reprezentațiuni este de 250 fl. v. a. Pieseile reprezentante au reușit foarte bine, și diletanții au fost foarte viu aplaudați, precum ne spune „Revista Pol.”

Carusel în Bucuresci. În decursul lunii Maiu se va da de către oficerii de cavalerie din garnisoana Bucuresci, un carusel la circula Sidoli în beneficiul „Crucei roșie”. Judecând după programul ce în cîrînd va fi publicat, această sărbătoare va fi una din cele mai frumoase de asemenea natură, dice „Ecoul de Bucuresci”.

Cas de moarte. Doamna Clementina Gataergi, mama comandantului de gendarmerie din Bucovina, a murit în 9 Maiu n.

Regina Sîrbiei și moștenitorul de tron au sosit în 17 Maiu n. la oarele 9 înainte de ameați la Odesa. La gară Regina a fost primită de consulul sîrbesc Gruici, de guvernorul generalul Roop și de fruntașii autorităților. Regina a tras la un hotel.

Principele Muntenegrului pleacă astăzi din Cetinie; el va călători împreună cu familia lui la Baden, lîngă Viena, pentru a face cură. — În 17 Maiu n. s'a făcut botezul celei mai mici fete a principelui, și încă cu pompă neobișnuită. Nași au fost Țarul și Țarevna.

Generalul Kaulbars, care se află de câteva zile la Berlin, a avut o întrevedere lungă cu principele de Bismarck. Dela sosirea lui în Berlin, generalul a refuzat să comunice cu jurnalistii și să le spună ideile lui politice.

Mutare capitala Rusiei. Stăruințele cercurilor panslaviste, care tind la mutarea capitalei Rusiei dela Petersburg la Moscva, par a primi nouă șanse de reușită prin atenta-

tele din urmă ale nihilistilor. Se vorbește, că Katkoff ar fi adus cestiunea aceasta în persoană la cunoscința Țarului. Cercurile panslaviste voiesc a adresa Țarului o adresă, în care se cere mutarea reședinței dela Petersburg la Moscva. S'au și cules mai multe iscălituri în scopul acesta. În adresă se asigură ca motiv pentru mutarea reședinței, nu numai mai marea siguranță personală a Țarului urmărit în Petersburg de nihilisti, ci și aceea, că timbrul național al Moscovei e mai lămurit și mai curat decât al Petersburg-ului.

Greva lucrătorilor din Belgia O depeșă din Bruxella ddto 17 Maiu n. sună: La greva de astăzi a lucrătorilor a curs deja sînge. 600 lucrători grevisti ai societății de clădire din Lacroyère (Hennegau) au avut o formală luptă cu 25 gendarmi, pentru-că acestia îi împedecară a provea la grevă pe alți lucrători. Gendarmeria atacă cu baioneta, cu care ocaziune îi fu crepat capul unui lucrător. Un al doilea încă a fost omorît, apoi lucrătorii o luară la fugă. Este constatat, că lucrătorii poartă cu ei dinamită și arme. Agenți de ai cunoscutului anarchist Defuisseaux eutrieră toate etablisementele industriale. Lucrătorii din minele de fer din Saling, poate că se vor alătura și ei grevei.

Apel

cătră p. t. public român.

Cultura națională este în ziua de astăzi cestiune de viață pentru toate popoarele, ea este cu atîta mai mult, deoarece secolul de acum va rămîne caracterizat în istoria lumii ca emanamentele purtător al stindardului științelor, culturi și aspirațiilor naționale. Mersul grăbit, cu care se întrec astăzi toate popoarele la isvorul culturii naționale, este cu atîta mai periculos pentru poporul român încă înapoi pe această cale, cu cât mai mare este distanța, ce-l desparte de celelalte. Pericolul devine și mai mare atunci, când poporul cu pași trăgănați este ajuns de alte popoare cu pașuri îndecit de accelerate: în acest caz cel dintău este călcat în picioare, strivit, rînit și lăsat în drum ca nenorocitul cădută în tîlhari din evangeliu. Fie sigur acel nefericit popor, că nu-și va afla Samariteanul, căci progresul în știință și în cultură nu cunoaște pardon.

Nu mai este de lipsă să stăruim mult, ca să arătăm, că de neglijată a fost și este și acum cultura națională a femeilor române bucovinene. Faptul, că în întreaga Bucovina nu se află nici măcar o unică scoală românească de fete, este o dovadă destul de tristă pentru acest și mai trist adevăr, și totodată o cauză de mari îngrijiri pentru viitor, deoarece se știu este, că din lipsa de cultură națională răsar toate relele, cari amenință existența unui popor.

S'a pus — cei drept — înainte de trei ani basă la un fond, din care cu timpul să se poată înființa și în Bucovina o scoală românească de fete. Dar' modesta, de tot modesta sumușoară de 300 fl. adunată atunci și dată în administrațiunea societății „Scoala română” din Suceava, nu-i poate da nimeni speranță, ca realizarea acestei idei atât de salutare să se întempe cândva.

Spre a deștepta dar' din nou inimile Românilor iubitori de progresul cultural al neamului lor și spre a împinge lucrul cu un paș mai departe, subsemnatul a prelucrat prea interesanta și frumoasa novelă „O rugăciune” de Carmen Sylva, a imprimat-o în 1000 exemplare anume cu scop ca să se vîndă în folosul „fondului scoalei românești de fete” din Bucovina”, și acum vine de roagă pe on. p. t. public român să binevoască a o cumpăra și astfel a întinde mîna de ajutor, pentru un scop de urgentă necesitate publică națională.

Prețul novelei e 45 cr. (și 5 cr. pentru postport). Expedițiuni a conto nu se fac, ear' cu rambursare (Postnachnahme) nu se trimit mai puțin de 5 exemplare.

După acoperirea speselor imprimării în sumă de 62 fl. 25 cr., venitul întreg din vîndarea restului de 855 exemplare se va da în administrațiunea societății „Scoala română” din Suceava (Bucovina), ca să se adauge la „fondul scoalei de fete”, și despre rezultat se va da seamă on. p. t. public prin foile române. Marinimoișii p. t. domni și marinimoișele doamne, cari vor binevoi a-și da obolul pentru acest scop, sînt rugați a se adresa la dl Amfiochiu Turtureanu c. r. ascultant în Cernăuți și la dl Stefan Saghin Drd. de s. teologie și prefect seminarial în Cernăuți.*)

Cu deosebită stimă
Flor. Carp.

Varietăți.

(Tunuri monstre.) Se construiesc acum la fabrica Krupp nise tunuri enorme. Greutatea unuia este de 130.000 chlg.; lungimea este 53 picioare. Se pot întrebuința două proiectile: unul are aproape 4 picioare de lungime și altul 5 picioare. Încărcătura tunului este de 534 chlg. pulbere prismatică, brună. Cel dintău proiectil are o viteză inițială de 2441 picioare pe secundă, ear' cel mai mare de 2090 picioare. Cel mai mic dintre proiectile, străbate o placă de oțel de 114 centimetri.

(O femeie ipnotisată în cușca cu lei.) Joia trecută s'au făcut la Paris experiențe de ipnotism într'o cușcă, în care se aflau fiare sălba-

tice. O mare cușcă a fost pusă pe scenă în sala dela Follies-Bergère; în ea se aflau două frumoase leoaice de cinci ani, Saida și Sarah, și un mare leu de patru ani, Romulu. Leoaica Sarah părea că este cuprinsă de frică și nu voia să se mai supună; Romulu sta nemișcat într'un colț. dar' Saida era tot reuțicioasă și neastempărată. Domesticitorul Giacometti o constrînsă să sară pe deasupra brațului și pe deasupra spatelui seu. Partea cea mai plăcută a ședinței a fost intrarea în cușcă a dlui de Torcy și a „subiectului” seu d-soara Lucia. Acest subiect este o jună femeie oacheșă, în etate poate de douăzeci de ani; este îmbrăcată în alb și cu pîrul lăsat pe spate, dl de Torcy o prezintă spectatorilor și apoi împinge pe Lucia într'un fel de cușcă, care se află alături cu aceea a leilor, cari stau într'un colț. Cîteva mișcări cu mîna preste ochi: Lucia pare că a adormit în picioare. Dl de Torcy intră atunci în cușcă și ordonă Luciei să-i urmeze; Lucia ajunge până în fața fiarelor sălbatice, cari de loc nu se mișcă. Romulu doarme; Sarah e cuprinsă de frică; numai Saida mormăie Atunci dl de Torcy face ca Lucia să iee nise pose estetice; de face să se pună în genunchi, cu brațele întinse, și pe figura ei se vede exprimată mirarea și apoi bucuria. Cu toate acestea Giacometti lovesce cu biciușca pe Saida și pe Sarah, și eacă că animalele încep să alerge în giurul cușcei pre lîngă Lucia. Saida se scoală în picioarele de dinapoi; Giacometti se apropie, îi deschide gura, și dl de Torcy comandă Luciei — care se supune — să se apropie de fiara sălbatice, a cărei privire, în acel moment, nu este cătuși de puțin asigurătoare. În fine se aduc două mari fotoliiuri! dl de Torcy și Giacometti întind pe spatele acestor fotoliiuri corpul Luciei, care este țeapănă ca o scîndură; leoaicele, fiind într'una lovite cu biciușca, sar pe deasupra acestei barieri improvizate. Se aprinde un soare care scoate schinte de foc și această scenă ciudată ține cîteva minute; la ultima săritură, Saida răsoarnă pe Lucia, care cade jos cu totul inertă.

Aceste experiențe au ținut vre-o douăzeci de minute; pentru a termina, dl de Torcy deșteaptă pe Lucia în cușcă, suflînd pe fruntea ei. Lucia pare mai mult că se miră, decât că i-e frică aflîndu-se acolo; ea ese și Saida începe să sară în toate părțile prin cușcă, apucînd cu gura și cu labele barele de fer.

Din public.)*

Convocare.

Prin aceasta se convoacă și se declară de convocată adunarea generală a „Reuniunii femeilor române din Mediaș și giur” pe 21 Maiu (2 Iunie) 1887 la 2 oare d. am. în scoala gr.-cat. din Mediaș, la care se invită în special domni bărbați de consiliu, membrii comitetului, membrii ord. și onorari, precum și ori-și-care binevoitor al reuniunii.

Obiectele de pertractare sînt:

1. Raportul comitetului despre activitatea sa dela 2 Iunie 1886 până 2 Iunie 1887 și despre starea casei.
2. Decidere asupra resurselor Teodor Valerian Borza, George Marian și Ioan Suciu.
3. Alegerea unor bărbați de consiliu în locul celor defuncți, respective îndepărtați de aici.
4. Eventuale propuneri din partea membrilor reuniunii, cari ținesc la prosperarea materială și morală a reuniunii.

La interpelațiuni, cari nu sînt predate președintei în scris cel puțin cu o oară înainte de deschiderea ședinței spre a pute fi consultate cu bărbații de consiliu, nu e obligată președinta a răspunde.

Comitetul reuniunii ține ședința sa în ziua și locul de sus la 12 oare.

Mediaș, 1/13 Maiu 1887.

Maria Roman m. p., Elena Suciu m. p.,
președintă. secretară.

Mulțumită publică.

Subscrisa reprezentanță scolară își ține de cea mai plăcută datorință a aduce pe calea aceasta cea mai cordială mulțumită Venerabilului domn Georgiu Baritiu pentru opurile de valoare și diarele donate pe seama bibliotecii scoalei noastre confesionale gr.-cat. din Sibiu.

Sibiu, în 18 Maiu n. 1887.

Reprezentanța scoalei confesionale gr.-cat.

Mulțumită publică.

Domnul comerciant român de aici, Dumitru Anton, din simț de pietate și întru eterna memorie a prea iubitei și neuitatei sale soție, Maria Anton născută Vișia, reposată în Domnul la 10 Februarie a. c., a dăruit pe seama sfintei noastre biserici un policandru în valoare de 200 fl. v. a. Generosul bărbat a mai dăruit încă și alte lucruri de valoare pentru înfrumșetarea bisericii noastre.

Pentru aceste marinimoase sacrificii subscrisa reprezentanță bisericească își împlinesce o prea plăcută datorie, când în numele seu și al poporului respectiv îi exprimă prin aceasta generosului dăruitor recunoștința și mulțumirile sale cele mai cordiale.

Sibiu, în 18 Maiu n. 1887.

Reprezentanța bisericii gr.-cat.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

— Un post de magistru postal în Arad-Gaiu (cottul Aradului), ear' altul în comuna Miciche (cottul Bihorului). — A se adresa până în 5 Iunie a. c. la direcțiunea postală din Oradea-mare.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Chișineu. — A se adresa până în 12 Iunie a. c. la presid. trib. reg. din Arad.

— Un post de conducător de cărțile funduare clasa III la judecătoria cerc. din Perlas. — A se adresa până în 30 Maiu a. c. la presid. trib. reg. din Panciova.

— Un post de notar cl. II la tribunalul reg. din Chichinda-mare. — A se adresa până în 30 Maiu a. c. la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de oficiant de dare cl. VI la oficiul de dare din Dej. — A se adresa până în 5 Iunie a. c. la direcțiunea financiară din Cluj.

— Un post de magistru postal în comuna St.-Iov (cottul Bihorului). — A se adresa până în 6 Iunie a. c. la direcțiunea postală din Oradea-mare.

— Un post de executor jud. la judecătoria cerc. din Baia-mare. — A se adresa până în 1 Iunie a. c. la presid. trib. reg. din Sătmăr.

— Un post de practicant de drepturi la judecătoria cerc. din Brașov. — A se adresa până în 15 Iunie a. c. la presid. trib. reg. de acolo.

Economie.

Cronică agricolă din România. În primăvara aceasta eară se aud plângeri în contra vermilor, cari strică în unele părți sēmănăturile de toamnă și chiar pe cele de primăvară. „Economia Națională” a d-lui Aurelian încă se ocupă într'un număr cu această cestiune și spune, că vermele care face pagube în sēmănături este *Elater*. Se poate să fie și aceasta în unele localități; noi credem însă — dize „Unirea” — că pe lângă *elater* mai sunt și alți vermi, cari ne decimează sēmănăturile, și după informațiunile, pe cari le avem, ne este tare frică, că avem să luptăm cu insecte cu mult mai periculoase decum este *elater*-ul, acest vermuț mic, alb și subțire, care a fost la noi în țeară de când e lumea și va fi în veci. Eram copil, când mă jucam cu acest mic gândac negru, care

prin salturile sale îmi făcea multă plăcere; atunci, veți bine, nu șeam că larvele lui sânt vătămătoare. Ar fi de dorit, ca agricultorii noștri să nu favorizeze înmulțirea preste măsură a insectei acesteia, prin cultura defectuoasă a pământului și prin sēmănatul repețit al unei plante în același loc. Cestiunea insectelor, cari vatămă sēmănăturile, este cu mult mai însemnată decum se crede, din cauză că în contra lor lupta este foarte grea, aproape imposibilă, după-cum ne arată exemplul cu filoxera.

Ministerul agriculturii a studiat în vara trecută, prin organele sale, insectele cari în acel an s'au arătat mai multe ca ori-când, în diferite regiuni ale țerii. Ar fi bine să se publice într'o broșurică toate insectele vătămătoare agriculturii dimpreună cu modul de stîrpire. În lipsa totală a unei cărți bune de entomologie, un asemenea tratat este indispensabil, dacă nu voim ca preste câțiva ani insectele să ne amenințe serios agricultura.

Sperăm, că ministerul domeniilor va satisface în curînd această dorință generală a cultivatorilor, cu atât mai virtos, că după-cum sîntem informați, 'i-s'a prezentat încă în toamna trecută o asemenea lucrare, care așteaptă numai să fie tipărită.

După toate probabilitățile vara aceasta are să fie călduroasă, și este cunoscut, că pe timpul când domnesc călduri mari, sânt și furtuni cu grindină. Deci atragem atențiunea agricultorilor să nu uite a-și asigura produsele în contra grindinei, mai cu seamă aceia, cari au nenorocirea de a avé moșii în regiuni de acelea, cari sînt des cercetate de grindină. Este cunoscut, că grindina își are căile sale, pe unde se arată mai des, pe când din contră în alte localități nu a fost grindină de mai multe decimi de ani.

Societățile de asigurare sci u aceasta foarte bine, pentru aceea ele în unele localități asigură pe o taxă mai mică și în alte localități pentru taxă mai mare, după-cum le este cunoscut din experiență, că unele localități sînt cercetate mai rar de grindină și altele mai des. Cunoaștem moșii, cari mai mulți ani după oltă au fost atinse de grindină, pe când alte moșii de alături nu au suferit de grindină nici de o jumătate de secol, după-cum constată bētrânii din localitățile respective. Este și natural să fie așa, pentru-că

de o parte vegetațiunea de pe pămēt și de altă parte curenții de aer sînt aceiași, prin urmare trebuie să producă aceleași efecte.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 17 Maiu n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr. de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei — cr. până 49.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 49.1/2 cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4/10 unpēnți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Maiu st. n.
Brîm: 20 56 7 24 16.

Piața cerealelor din Portul Brăila.
Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 2 și 4 Maiu v. 1887.

Vendătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Vrioni	Chrisoveloni	Porumb	1600 60	6.50	
Carandino	"	"	950 60 1/4	6.45	
"	"	"	2500 58 1/4	6.45	
Suditu	Peirano	"	2300 61 1/2	6.85	
C. Dimitriadi	Chrisoveloni	"	900 60 1/2	6.50	
Lombardo	Cotti	"	1750 62 1/4	7.05	
Cușof	Peirano	"	3700 60	6.73	
Curvisiano	L. Mendl	"	2150 60 1/2	6.77 1/2	
Moreati	"	"	1500 60 1/2	6.80	
T. Dimitriadi	"	Orđ	1400 42 1/2	4.12 1/2	
Cațica	"	Porumb	3700 60 1/2	6.80	
Emberico	"	"	3500 59 1/2	6.70	
"	"	"	3750 60	6.70	
"	"	"	1800 60 1/2	6.80	
"	"	"	2400 60 1/2	6.80	
Perlea	"	"	6500 60 1/2	6.90	
"	"	"	1550 60 1/2	6.90	
"	"	"	2150 63	7.30	
"	"	"	1600 60 1/2	6.62 1/2	
Violatu	Feitler	"	2250 62 1/2	7.05	
Cotti	"	"	2000 60 1/2	6.60	
Panaiteșcu	"	Grâu	8700 58 1/2	12.10	
"	"	"	3600 57 1/2	11.50	
"	"	"	3500 58	11.70	
Politi	Agnesi	"	3600 58 1/2	11.80	
Haracopolo	Feitler	"	3720 42 1/2	4.15	
Vamvuri	L. Mendl	Orđ	2400 42 1/2	4.12 1/2	
Eisenstein	"	"	2300 42 1/4	4.10	
"	"	"	2900 45	4.40	

Agiul 14.80—14.90 la %.

Bursa de București.

Cota oficială dela 17 Maiu st. n. 1887.	Cump.	94.1/4 vënd.	94.3/4
Renta amort. (5%)	83.40	—	—
Rur. conv. (6%)	83.40	—	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	910.—	950.—	—
Banca națională a României	32.—	87.—	—
Impr. oraș. București	198.—	202.—	—
Act. de asig. Națională	102.1/2	103.—	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	128.60	—	—
Societ. const.	128.60	—	—
Aur	17.—	17.10	—

Bursa de Budapesta

din 18 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.60
" " hărtie " 5%	87.70
Imprumutul căilor ferate ung.	150.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bânățene-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.50
Renta de hărtie austriacă	81.10
" " argint austriacă	82.20
" " aur austriacă	112.—
Losurile austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	880.—
" " de credit ung.	285.—
" " " austr.	281.—
Argintul	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.05
Mărci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlingi	127.10

Bursa de Viena

din 18 Maiu st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101.65
" " hărtie " 5%	87.90
Imprumutul căilor ferate ung.	150.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.80
" " cu cl. de sortare	104.80
" " bânățene-timișene	104.75
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.60
" " transilvane	104.70
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.25
Imprumut cu premiu ung.	119.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.60
Rentă de hărtie austriacă	81.30
" " argint austriacă	82.35
Rentă de aur austriacă	112.—
Losuri austr. din 1860	135.65
Acțiunile băncii austro-ungare	880.50
" " de credit ung.	284.25
" " " austr.	280.60
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.97
Napoleon-d'ori	10.07
Mărci 100 imp. germane	62.35
Londra 10 Livres sterlingi	127.—

Librăria

Henric Zeidner,

tērgul grăului Nr. 554 în Brașov,

Succesor al librăriei

H. Dressnandt,

tērgul grăului Nr. 556 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provēdūt cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și ȋiare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundant pentru scris și desemn. Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectuesc prompt prelūngă rabate corespundătoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiunilor următoare apărute:

Basmele Românilor , Nr. 1—12 à	—02
Budiu Paul , profesor gimnasial: Curs de limba maghiară pentru scoalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Töpler, metoda lui Ahn, legat 1.—	broș. —90
Căntece de Irođi la nascerea Domnului , împreunate cu câteva cântări naționale	—10
Dogariu D. și Dariu I. : Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I. și II. de școală. Edițiunea II. revēdută, corectată și înăvuțită	—30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revēdută, corectată și înăvuțită (sub tipar)	—20
Dogariu D. : Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numeri întregi de o numire, cu numeri decimali și cu numeri de mai multe numere	—35
Dariu I. : Aritmetică, pentru anii din urmă ai școlii primare	—45
Dariu I. : Arion sau culegere de 187 cântări naționale, ediția a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —40, broș. à	—30
— Micul rugător	—10
— Micul cântăreț în biserică	—10
Dorca : limba germană, legat	—50
D. Făgărășan & S. Moldovan , profesori: Geografia pentru scoalele populare române, legat à —35 broș. à	—30
Filipescu Iulian : Chemia anorganică, lucrată pe basa teoriilor mai nouă și întocmită pentru scoalele medii cu figuri în text	—80
D. Făgărășan & S. Moldovan : Geografia pentru scoalele medii, prelucrată pe basa planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țerile dimpregiurului Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat	1.20
Hințescu I. C. : Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de recepte (fl. 3.—) acum numai	—80
— Căntece de Irođi; broșurat, edițiunea II.	—10
— Întēplările lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri	—10
— Pățaniile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea întresantă	—10

Lengeru I. : Despre metri în poesiile lirice ale lui Horațiu	—40
Moianu George , învățător: Economia Câmpului și grădinăritul pentru scoalele populare	—25
Pop Nicolau Dr. : Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru scoalele populare. Edițiunea 6-a cu charta Ungariei	—35
Moldovan S. : Istoria Ungariei, în legătură cu istoria universală pentru scoalele populare	—26
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru scoalele populare. Edițiunea 8-a	—25
— Elemente de istoriă și geografă pentru clasele gimnasiale și reale inferioare. Evul mediu	—45
— Schiță din privirea Brașovului cu privire specială la Români	—25
Tacit I. Corneliu : Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnasială	1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnasială	1.—
Brandner A. : Elena, Polca franțaise p. Pfte.	—35
Paba F. Z. : Potpouri din melodii naționale române p. Pfte.	—70
— Concordia-Vals p. Pfte.	—50
— Victoria-Quadril p. Pfte.	—40
— Harmoniu-Quadril p. Pfte.	—40
Ivanovici : Valurile Dunării, Vals p. Pfte.	—90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte.	—90

Prospectul Brașovului , privit de pe Belvedere și litografiă în colori după fotografie	—20
Fotografii din Brașov , Cabinet	—50
Posa lui Andreiu Baron de Șaguna, Archiepiscop și Metropolit al Românilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm.	—40